

Kasztany – Edyta Górniak

Mówiłeś: włosy masz jak kasztany
I kasztanowy masz oczu blask
I tak nam było dobrze, kochany,
Wśród złotych liści, wiatru i gwiazd
Gdy wiatr kasztany otrząsał gradem,
Szepnąłeś nagle, zniżając głos:
Odjeżdżam dzisiaj, lecz tam, gdzie jadę,
Zabiorę z sobą tę złotą noc

Kochany, kochany,
Lecą z drzewa jak dawniej kasztany
Wprost pod stopy par roześmianych,
Jak rudy lecą grad
Jak w noc, gdy w alejce
Rudy kasztan ci dałam i serce,
A tyś rzekł mi trzy słowa, nic więcej,
Że kochasz mnie i wiatr

Już trzecia jesień park nasz wyłaca,
Kasztany lecą z drzew trzeci raz,
A twoja miłość do mnie nie wraca,
Choć tyle błyszczą liści i gwiazd
I tylko złoty kasztan mi został,
Mały talizman szczęśliwych dni,
I ta jesienna piosenka prosta,
Którą wiatr może zanieś ci

Kochany, kochany,
Lecą z drzewa jak dawniej kasztany
Wprost pod stopy par roześmianych,
Jak rudy lecą grad
Jak w noc, gdy w alejce
Rudy kasztan ci dałam i serce,
A tyś rzekł mi trzy słowa, nic więcej,
Że kochasz mnie i wiatr

Kochany, kochany,
Lecą z drzewa jak dawniej kasztany
Wprost pod stopy par roześmianych,
Jak rudy lecą grad
Jak w noc, gdy w alejce
Rudy kasztan ci dałam i serce,
A tyś rzekł mi trzy słowa, nic więcej,
Że kochasz mnie i wiatr

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych